

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

Sytuacja w Egipcie

P7_TA(2011)0064

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie

(2012/C 188 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., który Egipt ratyfikował w 1982 r.,
- uwzględniając oświadczenie Rady Europejskiej w sprawie Egiptu i całego regionu z dnia 4 lutego 2011 r.,
- uwzględniając wnioski Rady w sprawie Egiptu z dnia 31 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy, przewodniczącego Komisji Europejskiej José Manuela Barroso i wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 11 lutego 2011 r. na temat ostatnich wydarzeń w Egipcie,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka z dnia 11 lutego 2011 r. w sprawie rezygnacji prezydenta Hosniego Mubaraka,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy w sprawie sytuacji w Egipcie wydane w dniu 29 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel UE/ wiceprzewodniczącej Komisji Catherine Ashton w sprawie Egiptu z dni 4 lutego, 3 lutego, 28 stycznia oraz 27 stycznia 2011 r. oraz w sprawie wyborów do Zgromadzenia Ludowego Egiptu z dnia 6 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając piąte oświadczenie Rady Najwyższej Sił Zbrojnych Egiptu z dnia 13 lutego 2011 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Podsumowanie europejskiej polityki sąsiedztwa w 2009 r. – sprawozdanie w sprawie Egiptu” (COM(2010)0207 – SEC(2010)0517),
- uwzględniając podjętą w kwietniu 2009 r., a zaproponowaną przez Egipt w 2008 r., wspólną decyzję Egiptu i UE o współpracy na rzecz poprawy wzajemnych stosunków,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską a Egiptem z 2004 r. i plan działania uzgodniony w 2007 r.,
- uwzględniając rozwój europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) od 2004 r., a w szczególności sprawozdania z postępów w jej wdrażaniu przedstawiane przez Komisję,

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

- uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z 2004 r. ze zmianami z 2008 r.,
  - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że niedawne demonstracje w kilku krajach arabskich w Północnej Afryce i na Bliskim Wschodzie są wezwaniem do reform politycznych, ekonomicznych i społecznych a także wyrazem silnego zapotrzebowania ze strony społeczeństwa na wolność, prawdziwą demokrację i lepsze warunki życia obywateli,
- B. mając na uwadze, że prezydent Hosni Mubarak ustąpił w dniu 11 lutego 2011 r.; mając na uwadze, że jego uprawnienia przekazano Radzie Najwyższej Sił Zbrojnych; mając na uwadze, że Rada Najwyższa zaapelowała do rządu powołanego niedawno przez prezydenta Mubaraka, aby kontynuował prace do czasu utworzenia nowego rządu, zobowiązała się do przekazania władzy wybranemu rządowi cywilnemu i podjęła ważne decyzje, które ogłosiła w swoim piątym oświadczeniu z dnia 13 lutego 2011 r.,
- C. mając na uwadze, że odpowiedź na zapotrzebowanie Egipcjan na wolność, prawdziwą demokrację i sprawiedliwość społeczną wymaga natychmiastowego, poważnego i otwartego dialogu z udziałem wszystkich sił politycznych i społecznych przestrzegających demokracji, stojących na straży praworządności oraz przestrzegających praw człowieka i podstawowych wolności, który to dialog powinien doprowadzić do rzeczywistych i gruntownych reform,
- D. mając na uwadze, że uczestnicy pokojowych protestów przeciwko reżimowi egipskiemu spotkali się z brutalnymi represjami ze strony policji używającej gazu łzawiącego, amatek wodnych, gumowych kul i ostrej amunicji oraz z atakami uzbrojonych napastników i bojówek prorządowych, co spowodowało śmierć setek osób; mając na uwadze fakt, że aresztowano i zatrzymano setki osób, w tym obrońców praw człowieka, dziennikarzy i prawników,
- E. mając na uwadze, że rząd egipski podjął bezprecedensową decyzję o zablokowaniu dostępu do Internetu, by uciszyć demonstrantów i ograniczyć wolność wypowiedzi przynależną społeczeństwu egipskiemu; mając na uwadze, że policja wojskowa zamknęła ośrodki medialne i prawne, takie jak Al-Dżazira i Hiszam Mubarak Law Centre,
- F. mając na uwadze, że promowanie poszanowania demokracji, praw człowieka i swobód obywatelskich należy do podstawowych zasad i celów UE oraz stanowi podstawę rozwoju obszaru euro-śroziemnomorskiego; mając na uwadze, że partnerstwo euro-śroziemnomorskie skupiało się głównie na reformach gospodarczych, a nie było w stanie spowodować niezbędnych reform politycznych i instytucjonalnych; mając na uwadze, że Unia dla Śródziemnomorza, której założeniem było wzmocnienie polityki UE w regionie, okazała się nieskuteczna w konfrontacji z rosnącą nieufnością i podstawowymi potrzebami obywateli zainteresowanych państw,
- G. mając na uwadze, że w stosunkach Unii Europejskiej i państw członkowskich UE z jej południowymi sąsiadami w ostatnich latach dążenie do stabilizacji często przysłaniało wartości demokratyczne, sprawiedliwość społeczną i prawa człowieka; mając na uwadze, że zawarte w układach o stowarzyszeniu klauzule dotyczące praw człowieka powinny być systematycznie uzupełniane mechanizmem umożliwiającym ich wdrażanie; uwzględniając w tym kontekście trwający i niezbędny przegląd polityki sąsiedztwa,
- H. mając na uwadze, że Parlament Europejski wielokrotnie wzywał do zniesienia stanu wyjątkowego, który obowiązuje od 1981 r., do wzmocnienia demokracji oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Egipcie,
- I. mając na uwadze, że Egipt jest jednym z kluczowych partnerów UE na Bliskim Wschodzie; mając na uwadze, że UE powinna przyczynić się do powstania demokratycznego, zamożnego i stabilnego Egiptu poprzez zachęcanie do odnowy kraju i wspieranie jej,

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

- J. mając na uwadze, że Egipt wspiera w sposób czynny i istotny proces pokojowy na Bliskim Wschodzie i proces pojednania między ugrupowaniami palestyńskimi; mając na uwadze, że Najwyższa Rada Sił Zbrojnych potwierdziła zaangażowanie Egiptu na rzecz wdrażania wszystkich podpisanych przez ten kraj traktatów i konwencji międzynarodowych,
1. solidaryzuje się z narodem egipskim, docenia jego odwagę i determinację, zwłaszcza młodego pokolenia, i zdecydowanie popiera jego zasadne aspiracje demokratyczne;
  2. stanowczo potępia przemoc i niewspółmierną siłę użytą wobec protestujących oraz głęboko ubolewa, że wiele osób poniosło śmierć lub doznało obrażeń; składa kondolencje rodzinom ofiar; wzywa do niezależnego dochodzenia w sprawie wydarzeń, które doprowadziły do śmierci, obrażeń i aresztowań, oraz do postawienia odpowiedzialnych przed wymiarem sprawiedliwości;
  3. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich pokojowych demonstrantów, więźniów sumienia, egipskich i międzynarodowych obrońców praw człowieka, dziennikarzy i prawników; w związku z tym apeluje do władz egipskich o natychmiastowe ujawnienie miejsca pobytu osób przetrzymywanych i o zapewnienie im ochrony przed wszelkimi formami tortur lub innego rodzaju złym traktowaniem;
  4. uważa, że ustąpienie prezydenta Mubaraka otworzyło nowy etap politycznych przemian w Egipcie; wzywa do niezwłocznego podjęcia szczerego i otwartego narodowego dialogu politycznego z udziałem wszystkich przedstawicieli życia politycznego i społeczeństwa obywatelskiego w celu umożliwienia zniesienia stanu wyjątkowego, nowelizacji konstytucji i ordynacji wyborczej, przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów, utworzenia wybranego demokratycznie rządu cywilnego i prawdziwej demokracji w Egipcie;
  5. apeluje do sił zbrojnych Egiptu o konstruktywne działanie na rzecz zapobiegania dalszej przemocy i usprawnienia przebiegu procesu politycznego; zwraca uwagę na decyzje Rady Najwyższej Sił Zbrojnych o zawieszeniu konstytucji, rozwiązaniu parlamentu, ustanowieniu komitetu, w którego skład muszą wejść niezależni członkowie, o nowelizacji przepisów konstytucji, przeprowadzeniu powszechnego referendum w sprawie tych zmian oraz organizacji wyborów parlamentarnych i prezydenckich; ponawia swój apel o przeprowadzenie procesu demokratycznego, w który powinni zostać zaangażowani wszyscy przedstawiciele życia politycznego i społeczeństwa obywatelskiego, w celu osiągnięcia ogólnonarodowego porozumienia;
  6. podkreśla znaczenie bezzwłocznego przywrócenia funkcjonowania wszystkich sieci komunikacji, w tym Internetu, oraz pełnego przestrzegania w Egipcie swobody przepływu informacji, wolności słowa i zrzeszania się;
  7. wyraża zdecydowane poparcie dla reform zmierzających do demokracji, praworządności i sprawiedliwości społecznej w Egipcie; ponawia apel o zniesienie stanu wyjątkowego; podkreśla ponownie znaczenie dobrego sprawowania władzy, zwalczania korupcji oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Egipcie, ze szczególnym uwzględnieniem wolności sumienia, wyznania i myśli, wolności wypowiedzi, prasy i mediów, wolności zrzeszania się, praw kobiet i równouprawnienia, ochrony mniejszości i zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną;
  8. podkreśla wagę znacznego przyspieszenia reform gospodarczych i społecznych w Egipcie, gdyż wolność, rozwój gospodarczy i wyższy standard życia są niezbędnymi warunkami stabilności politycznej i społecznej kraju;
  9. wzywa UE i państwa członkowskie do czynnego wspierania szybkiego wprowadzenia w Egipcie pokoju, pluralizmu i sprawiedliwości; w szerszym kontekście podziela pogląd Rady Europejskiej, że UE powinna udzielić pełnego wsparcia procesom przemian w regionie zmierzających w kierunku demokratycznych rządów, pluralizmu, poprawy warunków niezbędnych do osiągnięcia dobrobytu gospodarczego, integracji społecznej oraz większej stabilności regionu;
  10. wzywa UE, państwa członkowskie, partie i fundacje polityczne, aby pomogły opozycji demokratycznej i organizacjom społeczeństwa obywatelskiego w lepszej samoorganizacji, tak by mogły w pełni uczestniczyć w przejściu ku demokracji; wzywa władze egipskie do dopilnowania, by wspólnoty chrześcijańskie nie padły ofiarą bieżących wydarzeń oraz by wszystkie wspólnoty religijne mogły żyć w pokoju i swobodnie wyrażać swoją wiarę w całym kraju;

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

11. zwraca się do wysokiej przedstawiciel o wsparcie ustanowienia grupy zadaniowej, obejmującej Parlament Europejski, która może udzielić niezbędnego wsparcia procesowi przemian demokratycznych, o które to wsparcie wystąpiły podmioty działające na rzecz przemian demokratycznych, w szczególności w odniesieniu do wolnych i demokratycznych wyborów oraz budowania instytucji, w tym niezależnego wymiaru sprawiedliwości; wzywa wysoką przedstawiciel do wsparcia przemian demokratycznych również poprzez wysłanie misji obserwacji wyborów na nadchodzące wybory;
12. z zadowoleniem przyjmuje decyzję wykonawczą Rady 2011/79/WPZiB oraz jej rozporządzenie (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. pozwalające zamrozić aktywa znajdujące się w posiadaniu lub pod kontrolą osób podejrzewanych o sprzeniewierzenie środków z budżetu państwa w Tunezji oraz osób z nimi powiązanych ⁽¹⁾ i wzywa Radę do zastosowania takich samych środków wobec wszystkich podejrzewanych o to osób w Egipcie;
13. podkreśla, że wydarzenia w Egipcie oraz w innych krajach regionu kolejny raz uwidaczniają pilną potrzebę opracowania bardziej ambitnych i skutecznych strategii politycznych oraz instrumentów, a także wzmocnienia ich budżetu w celu zachęcania do reform politycznych, gospodarczych i społecznych w krajach sąsiadujących z UE od południa oraz w celu wspierania tych reform; podkreśla, że trwający strategiczny przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) musi odzwierciedlać obecną sytuację w regionie oraz że należy w nim przedstawić nowe i lepsze sposobami na zaspokojenie potrzeb i aspiracji społeczeństw; wzywa do lepszej koordynacji EPS z innymi strategiami politycznymi Unii wobec tych krajów;
14. ponownie wzywa UE do dokonania przeglądu swojej polityki wspierania demokracji i praw człowieka, tak by stworzyć mechanizm wdrażania klauzuli praw człowieka we wszystkich umowach z krajami trzecimi; stanowczo uważa, że przegląd EPS musi przede wszystkim uwzględnić kryteria odnoszące się do niezawisłości sądownictwa, poszanowania podstawowych wolności, pluralizmu i wolności prasy oraz zwalczania korupcji; podkreśla w związku z tym, że należy radykalnie zmienić bieżące plany działania, tak by uwzględniały one precyzyjnie określone priorytety wraz z zachętami do reform politycznych; wzywa Radę do określenia katalogu kryteriów politycznych, które muszą spełnić kraje objęte EPS, by uzyskać szczególny status;
15. uważa za bardzo istotną rolę, jaką w tym zakresie mogą odegrać instrumenty finansowe UE przeznaczone na działania zewnętrzne w regionie, takie jak Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI), europejski instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR), jak również instrument na rzecz stabilności, i wzywa do wzmocnienia tych instrumentów, tak by można było z nich skutecznie i konsekwentnie korzystać w tych wyjątkowych warunkach; apeluje do wysokiej przedstawiciel o wykorzystanie w pełni wszelkich odnośnych instrumentów finansowych UE przeznaczonych na działania zewnętrzne, w tym EIDHR; podkreśla, że należy zagwarantować demokratyczną kontrolę Parlamentu Europejskiego nad tymi instrumentami finansowymi; podkreśla również znaczenie bezzwłocznego zajęcia się kwestią rosnących cen żywności oraz ogólnie bezpieczeństwem żywnościowym i rozwojem obszarów wiejskich;
16. wzywa Unię dla Śródziemnomorza do pilnego zastanowienia się nad niedawnymi wydarzeniami i podjęcia w związku z nimi działań w celu wystąpienia z propozycjami dotyczącymi jak najszerzego upowszechniania demokracji i praw człowieka w swoich państwach członkowskich należących do UE i w regionie, a także nad ewentualnymi reformami w celu umocnienia własnej roli i zwiększenia skuteczności; wzywa Euro-Śródziemnomorską Fundację im. Anny Lindh do pilnego odegrania czynnej roli w mobilizacji społeczeństwa obywatelskiego w regionie euro-śródziemnomorskim w celu promowania postawy obywatelskiej i uczestnictwa;
17. uznaje zasadniczą rolę Egiptu w świecie arabskim i w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie oraz znaczenie układu pokojowego z Izraelem; wzywa Egipt do kontynuowania aktywnych i konstruktywnych działań na rzecz zaprowadzenia trwałego pokoju na Bliskim Wschodzie, przy szczególnym uwzględnieniu konfliktu izraelsko-palestyńskiego oraz palestyńskiego procesu pojednania, jak również wzywa do utrzymania egipsko-izraelskiego porozumienia pokojowego; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Najwyższej Rady Sił Zbrojnych, w którym zadeklarowano zaangażowanie Egiptu na rzecz wdrażania wszystkich podpisanych przez ten kraj traktatów i konwencji międzynarodowych;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, parlamentom i rządów państw członkowskich oraz władzom Egiptu.

(1) Dz.U. L 31 z 5.2.2011, s. 40 i 1.